

ציודה לדרך:

סלון תורני אקטואלי לילדי ישראל

יו"ל מידי שבוע עם תכנים מגוונים!

ציודה לדרך פרשת וילך | יום כפור

עלון מס' 107 | תשפ"ג

בדרך הזמן

לצרכיו האישיים, להציל את המשפחה שלו עצמו. מדבר היה בעסקן חשוב, ממשפחה חשובה, ואשר בשל מעשהו נשארו האשה וילדי הרבי בגטו עד הסוף המר...

עברו שנים, מרן הרבי מבאבוב נצל ממארעות המלחמה, והגר לארצות הברית, שם הקים את ממלכת התורה והחסד של חסידי באבוב.

יום אחד, ישב הרבי בבית מדרשו שבבורו פארק וערה טיש לכבוד סעדת ראש חודש. לפתע נפתחת הדלת, ואותו עסקן נכנס לבית המדרש, הרבי זכה אותו מרחוק, סמו לו להתקרב וכבד אותו כבוד מלכים.

לתדהמת הנוכחים הרבי כבד את האישי בכבוד מלכים...
"עבר על פשע..."

ספור מצמרר ומטלטל ספר רבי יעקב צינורט שליט"א מבורו פארק שבארה"ב:

הרבי מבאבוב זצ"ל (רבי שלמה השני מבאבוב) אבד ל"ע בשואה את רעותו, בנו ובתו. למעשה בשעתו, הייתה לרבי תכנית איה להציל את הרבנית והילדים. הוא פנה לעסקן גדול ונתן לו סכום כסף גדול על מנת שיבריח אותם מהגטו, ולאחר מכן יעבירם את הגבול. אף מה שקרה הוא, שעסקן זה השתמש בכסף

ובמאור פנים, "החלטתי שאני מוחק את כל הצער, עגמת הנפש והטענות שזוותרו בי מכל התקופה הקשה, ואין לי יותר שום טענות על אף יהודי. וממילא אין לי שום בעיה לכבד יהודי זה כבוד מלכים".

מספור זה אנו מקבלים משגים על הדרגות הגבוהות אליהן יכול אדם בן תמותה להגיע, במדות טובות וב"בין אדם לחברו"

(רבי אברהם ישעיה קובלסקי שליט"א, גליון מתיקות הדף היומי' - בסוד שיח).

הוא אף הושיב אותו לידו במזרח, פראוי לבנו של קדושים. היו שם כמה חסידים שיידעו מי הוא האדם הזה ומה ההסטוריה שלו, והם רתחו וקצפו מפעס. איה הוא בכלל מעז להפגס פה לבית פנסת באבוב?! איה יכול להיות דבר כזה?!

לאחר הטיש, נגש אחד מחשובי החסידים לרבי: "הרבי יודע מי זה?". "בודאי שאני יודע", ענה הרבי. - "איה הרבי מסגל לכבד אותו, לקרב אותו, להושיב אותו במזרח?" לא הצליח להבין החסיד, - "אחרי שיצאתי בשלום מהמלחמה", ענה הרבי בשלוח

כי בעזרת ה' הוא מקבל על עצמו את הרבנות, אה בקש מהם שישארו בעירה עד אחרי שבת, כי רצונו להשאיר בשבת קדש עם בני קהלתו ולמטר בפניהם דרשת פרדה, ולאחר שבת יסעו יחדו לקבל את הרבנות בקניגסברג.

ראשי הקהלה הספימו, וביום ששי בבקר שלח הרב לקרא להם. פשהגיעו, אמר להם: "שמעו נא רבותי. אני חוזר בי, אינני יכול לבוא להיות רבכם". - "מה קרה? הלא הרב הספים פבר, מה ארע?" ואז ספר להם פי בבקר שם לב לכה ששרבנית - דמעתה על לחיה, עומדת ובוכה. שאלה הרב: "מה לה? מדוע תכפי?" ותשובתה - לא אחרה לבוא: ביום חמישי נוהגת הרבנית לכבס את בגדי תלמידי הישיבה.

במים ההם לא הייתה, כמוכן, מכונת כביסה, המלאכה נעשתה בידיים, בעזרת דוד מים רותחים שהכבירו על מלאכת הידיים. ראשי הקהלה היו בבית הרב, והבחינו כי הרבנית מכבסת בעמל רב כמות גדולה של בגדים. שאלו אותה ראשי הקהלה:

מדוע סרב הרב להתעטר בעל רבנות קניגסברג?

בנו של רבי שמריהו גריינמן וצ"ל ספר כי היו מספרים בשם מרן החזון איש וצ"ל על סב של סבו של החזון איש, שהיה בעל ספר "הפרדס" וחי בזמן הגאון מוילנא, והגאון כתב עליו שהוא "אריה דבי עילאי".

הוא היה רב בקניגסברג, ולפני פטירתו שאלוהו ראשי הקהלה: "מה יהיה אתנו? על מי אתה נוטש אותנו! מי יהיה הרב שלנו?" אמר להם: "סעו לעירה פלונית, שם מתגורר אדם גדול, רב העירה, והוא יבוא לכהן כרב בקהלתכם".

ואכן כך היה. לאחר פטירת "הפרדס", נסעו ראשי הקהלה לאותה עירה, ובקשו מהרב שיבוא לכהן כרבם. שאל אותם אותו רב: "האם יש ישיבה בעירכם?" - "בודאי", השיבו, "ישיבה גדולה. הרב יהיה ראש הישיבה, ימסר שם שעורים, וגם יכהן כרב של קניגסברג".

הוא התעניין בכמה פרטים נוספים, ולבסוף הודיע

ושוטפת, הידיים כואבות, הגב שפוף, אך ההרגשה נפלאה: הנה, יש לי 'שתפות' בלמוד התורה של תלמידים, קניתי 'שתפות' אתם! אלו החיים שלי, ואם לא יתנו לי לעשות כך - למה לי חיים?! אני חיה מכה שבאפשרותי לשמש תלמידי חכמים!".

"נו, שומעים אתם", אמר להם הרב, "באמת חפצתי עד מאד לבוא לשמש כרב בקהלתכם הגדולה בכמות ובאיכות, אך על חיי הרבנית אינני יכול לוותר!"

החזון איש ספר זאת - למען יקבלו השומעים משגים בכבוד התורה שהיה בדורות אלו!

("יחי ראובן")

"למי מכבסת הרבנית כמות כה גדולה של בגדים? והרבנית ענתה כי מכבסת היא לתלמידי הישיבה ביום חמישי, כדי שיהיו להם בגדים נקיים לשבת. "מה?", השתוממו ראשי הקהל של קניגסברג, "וכי זה כבוד התורה? כאשר תבואו אלינו, לא רק את הבגדים של התלמידים לא תכבסי, אלא אפילו בגדי הרב ואת בגדי משפחת הרב - תכבסי הכובסת. חס וחלילה, האם זה כבוד התורה? לא נתן לדבר כזה להמשיך! בשום אופן לא".

מששמעה זאת הרבנית, התחילה לבכות. "מה זה? געוואלד! כל פעם שאני מכבסת הבגדים, משפשפת

בדרך רבותינו

הולך מדי פעם לשמע שעורי תורה ממרז רבי שלמה זלמן אויערבאך זצוק"ל. באחד מהלילות, יצאנו חברי ואני לטייל מעט ברחובות ירושלים, בידי היה חליל ואני חוללתי להנאתי במנגינות בעוברנו ברחוב השקט. לפתע צץ משום מקום חיל אנגלי: "אנד זאפל!" (עצרי!) קרא בקול. עצרנו כפי שהתבקשנו, ולתדהמתי הניח השוטר

רבי שלמה זלמן הופיע בתחנת המשטרה והפציר במפקד לשחרר את הבחור

את הספור הבא ספר הר"ר פון ציון גסנר ז"ל מחיפה שהסתלק השבוע לעולמו בגיל צ"ח. היה זה כאשר עליתי ארצה, פליט יחידי מכל משפחתי שנספתה באירופה ע"י הנאצים הארורים. עבדתי למחיתי ביקב בירושלים, ובלילות הייתי

האנגלי על ידי אֵזיקים, הוא הֵיה בְּטוּחַ שְׁאֵנִי מְאוֹתָת לְאוֹיֵב בְּחִלְלֵי שְׂבִידֵי.

רבי שלמה זלמן אויערבאך זצוק"ל

חֲבָרֵי מֵהָרָה לְהַמְלִיט עַל נַפְשׁוֹ וְרַץ לְמָרֵן רַבֵּי שְׁלֹמֹה זְלַמֵּן לְסַפֵּר לוֹ עַל דְּבַר מַעְצָרִי, בְּחֹרֵר יְהוּדֵי פְּלִיט מִחֶרֶבֶן יְהוּדוֹת אִירוּפָּה שְׁעֵבֵר אֶת הַכְּבָשָׁנִים וְהַשְּׁלֵה לְפָלֵא הָאֲנְגְלִי בְּאִשְׁמַת שְׂוֹא וּמִי יוֹדֵעַ מָה יִהְיֶה דֵינּוֹ. שְׁהָרֵי הָאֲנְגְלִים גַּם הוֹצִיאוּ לְהֶרֶג בְּחֹרֵרִים יְהוּדִים שְׁנַחֲשָׁדוּ עַל יְדֵיהֶם בְּסִוּעַ לְאוֹיֵב.

רַבֵּי שְׁלֹמֹה זְלַמֵּן לֹא הִתְמַהֵמָה, וְלְמָרוֹת שְׁלֵא הִכִּיר אוֹתִי בְּאִפְּן אִישִׁי, הוּא מֵהָרָה וְעָשָׂה אֶת כָּל הַדְּרָה עַד ל'קִישְׁלָה' (תַּחֲנַת הַמְּשֻׁטָּרָה שְׂבָה הָיוּ הָעֲצוּרִים), וְדַבֵּר עַל לְבוֹ שֶׁל הַמְּפָקֵד לְשַׁחֲרֹנְגֵי עַד שֶׁהִצְלִיחַ בְּמִשְׁמִיתוֹ וְיִצְאָתִי לְחַפְשִׁי...

כֹּה מְסוּר הָיָה מְרֵן רַבֵּי שְׁלֹמֹה זְלַמֵּן לְהִצִּיל בְּחֹרֵר

מעונינים להנציח את העלון הבא לזכות יקירכם?
צרו איתנו קשר במייל: zaida@kerenh.org.il

**רוצים את העלון אצלכם?
שלחו בקשה לדוא"ל zaida@kerenh.org.il ונשלח אליכם!**

ת.ד. 257 בני ברק או בהעברה לבנק הפועלים סניף 655 מס' ח-ן: 339991 קרן הסעה וסיוע לתלמידי החינוך העצמאי ע"ר 95-659-804-5
התרומות מוכרות לצרכי מס לפי סעיף 46 כמו"כ ניתן לתרום בקלות ובמהירות בכל עמדות "נדרים פלוס" ברחבי הארץ